

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

25 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διακήρυξις τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ ἐνοικιάσεως ἐθνικῶν ἐλαιῶνων. — Ἀπόφασις τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν περὶ καταδίκης τοῦ Παντελεήμονος Μυρονίδου ἐνεκα παραβάσεως ἐν μέρει τοῦ ἀρθ 231. τοῦ Παν. Νομο.

(Αριθ. ἔγγρ. 15265, 21915). (Αριθ. Πρωτοκ. 395).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διακηρύττει, ὅτι

Οἱ Ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες Τριφυλίας, Κορώνης, Ἀμφίσης, Λακεδαιμόνος Νησίου καὶ Ψηταρίου θέλουσιν ἐνοικιασθῆ κατὰ τμήματα δημοπρασίας διὰ τριάκοντα ἔτη.

Εἰς ἰδιαιτερον πίνακα θέλει σημειωθῆ ἡ τῶν τμημάτων διαίρεσις τοῦ ἀνωτέρου ἐλαιῶνος καὶ ἡ διαγραφὴ τῆς ὁροθεσίας ἐκάστου τμήματος καὶ τὰ συμπεριλαμβανόμενα ὡς ἔγγιστα εἰς ἕκαστον τμήμα ἐλαιόδενδρα.

Ὅμοῦ μὲ τὰ ἐλαιόδενδρα ἐκάστου τμήματος συνἐνοικιάζεται καὶ ἡ συμπεριλαμβανομένη ἐν τὸς τῆς ὁροθεσίας αὐτοῦ ἐθνικῆ γῆ.

Ἐνωσις περισσοτέρων τμημάτων εἰς ἓν δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ὁ ἀνωτέρω ἐλαιῶν θέλει δημοπρατηθῆ τὴν 25 Ἰουλίου Τ. Ε. ἐπιτοπίως καὶ τελειωτικῶς εἰς Κυπαρισσίαν, Κορώνην, Ἀμφισσαν Σπάρτην καὶ Νησί.

Ἡ Δημοπρασία τοῦ ἐλαιῶνος θέλει διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς κατὰ συνέχειαν, καὶ τὴν τρίτην περὶ τὴν μεσημβρίαν θέλει κατακυρωθῆ ἐπ' ὀνόματι τῶν πλειοδοτησάντων, μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, καθὸτι παρελθούσης αὐτῆς τῆς προθεσμίας οὐδεμίαν προσφορὰ δὲν εἶναι πλέον δεκτή.

Ἡ κατακύρωσις ὅμως τῆς δημοπρασίας δὲν

θέλει ἔχει κῦρος εἰμὴ ἀφοῦ ἐπικυρωθῆ παρὰ τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Συμφωνία τῆς ἐνοικιάσεως.

Α'. Ὁ ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ ἐκριζώσῃ τ' ἀναφύετα εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν τμήμα ἐλαιόδένδρων, ἀγρία δένδρα, χαμόκλαδα καὶ βάτους καὶ νὰ καλλιεργῆ τὰ ἐν αὐτῷ ἐλαιόδένδρα ὡς νὰ ἦσαν ἤδη ἰδιοκτησία του, ἐμρυτεύων εἰς τὰ κενὰ διαστήματα νέας ἐλαίας, κεντρόνων (ἐμφυλιάζων) τὰς ἀγρίας ἢ ἐξηγηρωμένας καὶ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς βελτιωσιν τῆς ἐλαιοφυτείας μέτρα.

Β'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἐν ἐλαιόδένδρον, ἐκτὸς μόνον ἂν ἦναι κατάξηρον ἢ ἀνεπιδεκτον πλέον καλλιεργείας, καὶ τότε πρέπει προηγουμένως νὰ ἔχη τὴν ἔγγραφον ἀδειαν τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς. Διὰ πᾶσαν παράβασιν καθυποβάλλεται εἰς πληρωμὴν Δρ. 25 — 60 πρὸς τὸ δημόσιον ἀνὰ ἕκαστον παρανόμως ἐκκοπὲν ἐλαιόδένδρον.

Γ'. Ὁ ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ κάμῃ εὐθὺς τὸν πρῶτον χρόνον ἐναρξίν τῆς καλλιεργείας καὶ νὰ ἐξακολουθῆ τὴν ἐμφύτευσιν καὶ ἐγκέντρωσιν, ὥστε εἰς διάστημα ἑπτὰ ἔτων νὰ ἦναι ὅλον τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν τμήμα ἐμρυτευμένον μὲ πᾶσα ἐλαιόδένδρα ὅσα

ἐπιτρέπει ἢ χωρητικότης τοῦ τόπου· ἄλλως θέλει θεωρηθῆ ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου συμφωνίας καὶ θέλει πληρώσει πρόσμιμον ἀναβατῖνον εἰς τὸ ἐν δεκατημόριον τοῦ ὀλικοῦ τριακονταετοῦς ἐνοικίου· ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ δεκάτου ἔτους δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος άρθρου ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν ὑποχρεώσεις, γίνεται καὶ ἐκπτώτος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ ὑποχρεῖται περιπλέσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ἐπιβάλλον εἰς τὴν δεκαετίαν μέρος ἀπὸ τὸ ὅλον τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως.

Δ. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν βλάβην, προξενηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα ἀπὸ ἐμπρησμὸν ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλην συμφορὰν προξενηθησομένην πᾶρὰ τοῦ ἰδίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου του.

Ε. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ βάλλῃ εἰς διορισμένας ἐποχὰς ἐν αἷς δὲν προξενεῖται βλάβη ἐντὸς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος τμήματος, ὅποιονδήποτε ζῶων, ἐκτὸς μόνον καμήλων, αἰγῶν καὶ χοίρων.

ΣΤ. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς τμήματος ἔχει τὴν ἀδειαν ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθείσης γῆς νὰ κατασκευάσῃ ἐν ἐλαιοτριβεῖον καὶ ἐν οἴκημα πρὸς κατοικίαν τῶν ἐπισατῶν του, ὠφελούμενος διὰ τὴν οἰκοδομήν καὶ ἀπὸ τὰ τυχόν ὑπάρχοντα ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένου τμήματος ἐρείπια ἐθνικῶν κτηρίων. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ὅμως τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως αἱ ἀνωτέρω οἰκοδομαὶ μένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, χωρὶς ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἀπαιτήσῃ κάμμιναν ἀποζημιώσιν δι' αὐτάς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐνοικιαστῶν δύναται ἕκαστος ἐνοικιαστὴς νὰ διωρίσῃ ἓνα ἢ πλείους φύλακας πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἐνοικιασθέντων παρ' αὐτοῦ ἐλαιόδένδρων. Δύναται δὲ νὰ συμφωνήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἀρμόδιαν διοικητικὴν Ἀρχὴν νὰ

φυλάττωνται τ' ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τοὺς δημοτικούς ἀγροφύλακας, πληρόνων ὅμως τὴν ἀναλογίαν του.

Ζ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται εἰς βάρος τῆς κἂν ἐξοδὸν μῆτε διὰ τὰ δέματα μῆτε διὰ τὸ πότισμα τοῦ ἐλαιῶνος.

Η. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἀπλοῦ ἐγγείου φόρου δι' ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἐλαιῶνος, καὶ τῆς μετ' αὐτῆς συννοικιασμένης γῆς. Ὁ φόρος οὗτος διὰ τὸ προϊόν τῶν ἐλαιοδένδρων θέλει διδῆσθαι εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἐνοικιάσεως τὸ δέκατον τοῦτο ἤθελεν ἀντικατασταθῆ δι' ἄλλου φόρου, θέλουσιν πληρᾶναι καὶ αἱ ἐνοικιασταὶ ὅμοιον φόρον μετὰ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐλαιοδένδρων.

Θ. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ εἰς 30 ἰσας δόσεις πληρωτέας κατὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ α'. Ἰανουαρίου 1837.

Ι. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς πρὸς τὸν ὀρισμὸν τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ὑπόχρεον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐνοικιάσεως. Μετὰ δὲ τὴν τριετίαν ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρουσιάσῃ ἄλλον τοιοῦτον καὶ οὕτω μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως.

ΙΑ. Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζει ὅλα τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, ἐννοεῖται ὅτι συννοικιάζει καὶ ὅσα κατακραποῦνται ἀπὸ διαφόρους ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία τινῶν ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς τὰ οἰκονομικὰ κατὰστικα σημεῖα εἶτε ὡς ἐθνικὰ εἶτε ὡς διαφιλονικούμενα θέλουσιν δημοπρατηθῆ. Ὅς δὲ νομίζει ὅτι ἔχει ἰδιότητα ἐλαιόδενδρα μετὰ τῶν ἐνοικιασθέντων ὀφείλει μετὰ τὴν ἐνοικιασιν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του. Ἡ Διοικητικὴ Οἰκονομικὴ καὶ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ὁμοῦ μετὰ δύο ἀμερολήπτους καὶ

τιμίους πολίτας συνερχόμενοι εἰς ἐπιτροπὴν θέλει ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τοὺς τίτλους καὶ ἀπορασίῃσιν περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν τῶν ταύτην θέλει ὑποβάλλουν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν συνεδρευμένην μετὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις τῶν.

Ἡ Γραμματεία εἰς εὐρήν τὴν ἀπόφασιν δεσθῆν θέλει σημειῶν τὸ, «ἐθεωρήθη καὶ ἔχει κέρως» ἐκ τοῦ ἐναντί ἢ δὲ καὶ οἱ παρουσιαζόμενοι τίτλοι ἴσως πάντι ἀνυπόστατοι, τότε ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Γραμματεία διατάττει καὶ καταλαμβάνονται τὰ κατακρατούμενα ελαιόδενδρα.

Εἰς αὐτὴν ὁμοίως τὴν περίστασιν εἰς ὃ ἀντιποιοῦμενος θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀδικουμένου δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἡ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν παρουσίασι τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ γενῆ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡ μέρας κηρυχθῆ ἡ ἐνοικίασις παρελθούσης δὲ αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει θεωρηθῆν τὰ ἀντιποιοῦμενα ελαιόδενδρα ἀναντιρρήτως ὡς ἔθνικα.

Β'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐγγυᾶται μήτε περὶ τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν ἐνοικιαζομένων ελαιόδένδρων, μήτε περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς τῶν εἰς ἕκαστον τμήμα ὡς ἐγγίσα σημειωθέντων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς κατὰ τὰ σημειωθέντα ὄρια παραδόσεως τοῦ τμήματος. Ἐπομένως πᾶσα περὶ τούτου ἀπαιτήσις τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτος καὶ ἀνίσχυρος.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ελαιοφυτείας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐνοικιασὰς τῶν ἐθνικῶν ελαιόδένδρων νὰ ἐκρίζωσιν ἄγρια ελαιόδενδρα ἀπὸ ἐθνικοὺς δασώδεις τόπους, ἅτινα μεταφερόμενα νὰ ἐμφυτεύωνται εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα τμήματα· ὀφείλουν ὁμοίως προηγουμένως νὰ ζητήσῃσιν ἀδειαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου

καὶ τοῦ Δασονομικοῦ Ὑπαλλήλου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

Αἱ ἀρμοδίαι Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι εἰς χρέος ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ κάμνουν ἐπιθεώρησιν τοῦ ελαιῶνος καὶ νὰ παρατηροῦν ἂν οἱ ἐνοικιασὰι ἐνεργοῦν τὰς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ἐπιβληθείσας ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ λοιπὰ, καὶ ὅπως θέλει ἐπιτηροῦν καὶ τὴν ἐν καιρῷ κατασκευὴν τῶν δέσεων καὶ ποτίσματος τοῦ ελαιῶνος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἰουνίου 1836.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.
Θ. ΣΧΙΝΑΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 120). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 366).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Τὸ ἐν Σύμφῳ Δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς Δικαστὰς Σ. Νικολ. Ἰδην Πρέδρον, Ἰω. Σακκελλαρόπουλον, Κ. Σανδερσκην καὶ Δ. Φιλάρετον καὶ τὸν δικηγόρον Θεμιστοκλῆν ἐλευθεριάδην ἀναπληροῦντα θέσιν πρέδρου.

Συνελθὼν τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου παρόντος τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως Διομήδους Κυριακοῦ καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Π. Γ. Δημητρακοπούλου, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, διὰ νὰ δικασθῇ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν·

Ὁ κλητὴρ τοῦ εἰρηνοδικείου Μυκῶνου Μιχαὴλ Μπαγιάος ἐσυλλήφθη κατὰ τὴν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν ὀπλοφορῶν καὶ ἔχων ὡς ἀδειαν ὀπλοφορίας ἐν γραμματίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου Μυκῶνου χρονολογημένον τὴν 23 Νοεμβρίου Π. Ε. καὶ φέρον ὑπογραφήν «διὰ τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ἐκπληρῶν χρέη γραμματέως Π. Μυρωνίδης.» Τὸ γραμματίον τοῦτο ἐστάλη πρὸς τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρῷ τούτῳ Εἰσαγγελέα, ὅστις μετὰ τὴν ἀνέκρισιν ἐζήτησεν ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικαστηρίου τούτου νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην ὁ ὑπογράφας αὐτὸ Π. Μυρωνίδης, ὡς παραβάτης τοῦ ἀρ. 231 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐπεκτενας τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου ἐγγράφου ἐν ὀνόματι τοῦ εἰρηνοδίκου. Τὸ συμβουλίον συμφώνως μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως ἀπέπεμψε διὰ τοῦ ἀρ. 108 καὶ ἀπὸ 10 Μαΐου Τ. Ε. βουλευμάτος τοῦ τὴν κατὰ τοῦ Π. Μυρωνίδου κατηγορίαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ἐπὶ παραβάσει τοῦ μνημονευθέντος ἀρθροῦ.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν τοὺς μάρτυρας Μιχαὴλ Μπαγιάον καὶ Δημήτριον Μπατῆν εἰρηνοδίκην ἐκ Μυκῶνου·

Ἐξετάσαν τὸν κατηγορούμενον Π. Μυρωνίδην·

Ακούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀναπτύσσοντα τὴν κατηγορίαν καὶ εἰπόντα ὅτι χωρὶς νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν ἐξετάσιν ἀν τοιούτου εἴδους ἔγγραφα, ὁποῖον εἶναι τὸ παρά τοῦ Π. Μυρωνίδου ὑπογραφὴν ἠδύνατο νὰ ἐκδίδῃν νομίμως ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον, κατηγορεῖ τὸ Π. Μυρωνίδην διότι ἐτάλαξε νὰ ὑπογράψῃ πρωτότυπον ἔγγραφον ἀντὶ τοῦ εἰρηνοδικικοῦ καὶ ἐκήρυξε νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος παραβίασεως τοῦ ἀρ. 231 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ακούσαν τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου Π Βασιλόπουλον ἀπαίτησαν ἵνα ἡ πράξις τοῦ κατηγορουμένου δὲν εἶναι ἀξιόποινος διότι τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ὑπεγράψεν ἀντὶ τοῦ εἰρηνοδικικοῦ δὲν ἦτον τῆς ἀρμοδιότητος οὗτε αὐτοῦ τοῦ εἰρηνοδικικοῦ καὶ ἐπομένως δὲν εἶχε κλιμίαν ἰσχὺν ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιποινησάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰρηνοδικικοῦ, ἢ ὡς ἐπεκτείνας τὴν ἐνέργειαν τῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας, ὅτι τὸ ἀρθ. 231 ἀφορᾷ δημοσίους ὑπηρετάς καὶ ὄχι δημοσίους ὑπαλλήλους, ὁποῖος θεωρεῖται καὶ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην εἰμὴ πειθαρχικὴ ποινὴ, κατὰ τὸ ἀρ. 487, ἐδ. 2. τοῦ Ποιν. Νόμου, διότι κανεὶς σκοπὸς δόλιος εἰς τὴν πράξιν ταύτην δὲν ἀποδεικνύεται, καὶ ἐξήτησε νὰ κηρυχθῇ ἀθῶος ὁ κατηγορούμενος.

Αναγνόν τὰ ἔγγραφα τῆς δικογραφίας.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὁμολογίας τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν ληφθεισῶν μαρτυριῶν καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἔγγραφου ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου ἀποδεικνύεται ἀποχρόντως ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὅτε ἐξεπλήρει προσωρινῶς χρέη γραμματεως παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μυκόνου ὑπεγράψε κατὰ τὴν 23 Νοεμβρίου 1835, ἀντὶ τοῦ εἰρηνοδικικοῦ, πρωτότυπον ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐνῶ εἰς τοὺς δικαστικούς γραμματεῖς δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ ἡ προσωπογραφὴ.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κατηγορουμένου εἶναι ἐπέκτασις τῆς ἐνεργείας τῆς τότε ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του προβλεπομένης ἀπὸ τὸ ἀρ. 231 τοῦ Ποιν. Νόμου διατάττον « μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ χιλίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του εἰς ἔργα τὰ ὅποια τὸν εἶναι ἀπηγορευμένα. »

Διὰ ταῦτα

Κηρύττει τὸν κατηγορούμενον Παντελεήμονα Μυρωνίδην πρῶτον ἐκπληροῦντα χρέη γραμματεως παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μυκόνου ἔνοχον παραβίασεως τοῦ 6. μέρους τοῦ ἀρ. 231, τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἀπεφασίσθη ἐξεδοθῆναι καὶ ἐδημοσιεύθῃ τὴν 3 Ἰουν. 1836.
Ὁ Πρῶτ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
Ὁ ΣΔΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ ΣΑΝΔΕΡΣΚΗΣ.
Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
Θ. Μ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.
Ὁ ὑπογρ. Π. Γ. Δημητρακόπουλος.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως συνεδριάσαν αὐθημερὸν δημοσίως διὰ τὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἐφαρμοστίας εἰς τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον ποινῆς.

Ακούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα αἰτήσαντα νὰ καταδικασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἔνοχος εἰς 25 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ποινὴν, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐνήργησε μὲ σκοπὸν ἰδιοτελείας, ἢ βλάβης ἑτέρου τινος ἀλλ' ἀπὸ ἀγνοίαν τῶν καθήκόντων του.

Ακούσαν τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου Π. Βασιλοπουλον ζήτησαν ἵνα ἐπιβληθῇ εἰς τὸν πελάτην του ὁ ελαχιστος ὅρος τῆς φυλάκισεως, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ νὰ μὴ τοῦ ἐπιβληθῇ, διότι τὸ ἀρ. 231 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐπιβάλλει καὶ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ὅταν ὑπάρχῃ σκοπὸς ἰδιοτελείας· ὁ δὲ πελάτης του, καθὼς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ὡμολόγησε, δὲν ἐπραξε τὸ πλημμέλημα τοῦτο μὲ τοιοῦτον σκοπὸν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ Π. Μυρωνίδης τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ ἀρ. 231 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀρίζον « μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ χιλίων δραχμ. τιμωρεῖται . . . ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του εἰς ἔργα τὰ ὅποια τὸν εἶναι ἀπηγορευμένα. »

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου μηδεμίαν ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρ. 232 τοῦ Ποιν. Νόμου διατάττον οὕτω « πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν περιπτῶσιν τῶν ἀρ. 227 καὶ 231, ἀφοῦ γενῆ ὀριστικὴ πρέπει νὰ δημοσιεύεται μὲ ἐξ. τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος ἔγγραφου ἑφημερίδος ἢ ὁμοιωρισμένης παρὰ τοῦ Προσδρόμου τοῦ Δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.

Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον παραβίασεως τοῦ ἀρ. 231, τοῦ Ποιν. Νόμου Παντελεήμονα Μυρωνίδην εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ 15 δραχ. χρηματικὴν ποινὴν.

Διατάττει τὴν δημοσιεύσιν τῆς παρούσης κατὰ τὸ ἀρ. 232, τοῦ Ποιν. Νόμου μὲ ἐξοδα τοῦ καταδικασθέντος διὰ τῆς ἑφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Τὰ ἐξοδα τῆς δίκης συνιστάμενα εἰς δραχμ. 1, καὶ λεπ. 10 ὁ εἶναι εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ παρὰ τῷ πλημμελειοδικεῖῳ τούτῳ εἰσαγγελέως.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Σύρῳ τὴν 3 Ἰουν. 1836.

Ὁ Πρῶτ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
Ὁ ΣΔΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Κ. ΣΑΝΔΕΡΣΚΗΣ.
Δ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ.
Θ. Μ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.
Ὁ ὑπογρ. Π. Γ. Δημητρακόπουλος.